

начално живѣли на него Славянитѣ, Финитѣ и други народи. Варяго-Русь Рюрикъ, когото викнали, каквото казва Несторъ, Новгородскитѣ Славяни, които ся нахождали до това время подъ Республиканско правленіе, и които страдали, каквото ся вижда, твърдѣ много отъ внѣтрьшнитѣ каранія, дошелъ при тѣхъ съ двамата си братья и съ много отъ неговитѣ единопземцы, пріялъ съ имя Князь врѣховнѣ власть надъ Славянитѣ, които го пригласили, и положилъ основаніе на Руската Монархія въ 862 лѣто послѣ Р. X. Отъ имято на тия Варяго-Руси Новгородскитѣ земли начнали да ся наричатъ Русь, отъ дѣто и станало сегашното имя Россія. Рюриковитѣ преемници, които си пренесли столицѣтъ въ Кіевъ, распространили си своѣтъ власть надъ народытѣ, които живѣли тогава на пространството, гдѣто е сега Европейската Россія. Нѣ нещастното раздѣленіе Русско на дѣлове, които посѣяли раздоры между дѣлнитѣ Князове, разслабило ѣ твърдѣ много и ѣ исхвърлило въ 1224 лѣто подъ Татарско владычество, което ся продължало 238 години. Въ това время Россія загубила много отъ землытѣ си, а на истокъ и юго-истокъ въ неѣ станали Царства Казанско и Аетраханско.

Послѣ многото внѣтрьшни каранія, които раздирали Россіѣ, врѣховната власть ся сосре-